

Żądania strony skarżącej

— Nakazanie Komisji zapłaty następujących kwot (bez odsetek), powiększonych o koszty pożyczek, oraz elementów aktualizacyjnych, które zostaną określone bliżej i aktualnie na rozprawie, jako odszkodowania każdemu ze skarżących:

Pelagic

— Cavankee Fishing Company	2 748 276,00 EUR
— Ocean Trawlers Ltd	6 740 000,00 EUR
— Mullglen Ltd.	2 690 000,00 EUR
— Eamon McHugh	3 036 187,00 EUR
— Joseph Doherty	2 640 408,00 EUR
— Brendan Gill	2 717 665,00 EUR
— Eileen Oglesby	2 994 349,00 EUR
— Noel McGing	2 444 000,00 EUR
— Larry Murphy	4 150 000,00 EUR
— Thomas Flaherty	2 140 000,00 EUR
— Pauric Conneely	1 930 000,00 EUR

Polyvalent

— Island Trawlers Limited	672 000,00 EUR
— Cathal Boyle	651 200,00 EUR
— Eugene Hannigan	125 000,00 EUR
— Peter McBride	106 848,00 EUR
— Hugh McBride	106 848,00 EUR
— Partick Fitzpatrick	177 573,00 EUR
— Patrick O'Malley	
(a) „Capal Ban”	205 698,00 EUR
(b) „Capal Or”	496 800,00 EUR
— Cecil Sharkey	205 697,88 EUR

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżący wnoszą skargę z tytułu odpowiedzialności pozaumownej wynikającej ze strat, które mieli oni ponieść w wyniku decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. w sprawie wniosków złożonych przez państwa członkowskie⁽¹⁾ w zakresie, w jakim oddała ona wniosek Irlandii dotyczący statków należących do skarżących. Nieważność tej decyzji w części została stwierdzona przez Sąd wyrokiem z dnia 13 czerwca 2006 r.⁽²⁾

W uzasadnieniu swoich twierdzeń skarżący podnoszą, że przyjmując decyzję, której nieważność stwierdzono, Komisja naruszyła szereg nadrzędnych norm prawa przyznających prawa jednostkom poprzez poważne i oczywiste przekroczenie zakresu uznania przyznanego Komisji w art. 4 ust. 2 decyzji 97/413/WE⁽³⁾, co zostało stwierdzone przez Sąd w wyroku w sprawach połączonych od T-218/03 do T-240/03. Skarżący podnoszą, że Komisja naruszyła również zasadę równego traktowania, zasadę ostrożności i dobrej administracji, swobodę

przedsiębiorczości i wykonywania zawodu oraz zasadę proporcjonalności. Twierdzą oni, że w takich okolicznościach samo naruszenie prawa wspólnotowego stanowi wystarczające poważne naruszenie prawa.

Poza tym skarżący podnoszą, że doznali i nadal doznają istotnych strat i szkody jako bezpośredniej konsekwencji przyjęcia przez Komisję decyzji, której nieważność stwierdzono, gdyż byli zobowiązani do zakupu na rynku tonażu w celu zastąpienia wymaganego, ale nieprzyznanego tonażu bezpieczeństwa, i w przypadku niektórych skarżących w odniesieniu do strat wynikających ze straconych dni na morzu. W konsekwencji skarżący twierdzą, że ich szkoda jest rzeczywista i pewna.

Na dowód istnienia związku przyczynowego między rozpatrywanym zachowaniem i szkodą skarżący podnoszą, że gdyby Komisja nie działała bezprawnie, odmawiając właściwego rozpatrzenia wniosków o tonaż związany z bezpieczeństwem złożonych przez skarżących, żaden z nich nie byłby zobowiązany do zakupu dodatkowego tonażu.

⁽¹⁾ Decyzja C(2003)1113 wersja końcowa dotycząca wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji IV w związku z poprawą warunków bezpieczeństwa, warunków nawigacji morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów oraz warunków pracy w stosunku do statków o całkowitej długości większej niż dwanaście metrów (Dz.U. 2003 L 90, str. 48).

⁽²⁾ Wyrok w sprawach połączonych od T-218/03 do T-240/03 Boyle i in. przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. II-1699.

⁽³⁾ Decyzja Rady 97/413/WE z dnia 26 czerwca 1997 r. w sprawie celów i szczególnych zasad restrukturyzacji sektora rybołówstwa wspólnotowego, w okresie od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 31 grudnia 2001 r., w celu osiągnięcia trwałej równowagi pomiędzy zasobami i ich eksploatacją (Dz.U. L 175, str. 27).

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2008 r. — Loufrani przeciwko OHIM (half-smiley)**(Sprawa T-139/08)**

(2008/C 142/62)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Franklin Loufrani (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat A. Deutsch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 7 lutego 2008 r. w sprawie R 0958/2007-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „half-smiley” dla towarów z klas 14, 18 i 25 — zgłoszenie nr 893 580.

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia w odniesieniu do wszystkich towarów.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, jako że znak nabył minimalny poziom charakteru odróżniającego wymagany dla jego rejestracji.

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień i oddalenie wniosku o unieważnienie.

Podniesione zarzuty: Izba Odwoławcza nieprawidłowo uznała, że wcześniejsze decyzje ostateczne skierowane do tych samych stron i dotyczące tego samego znaku towarowego są wiążące w późniejszej sprawie o unieważnienie znaku przed Wydziałem Unieważnień i Izbą Odwoławczą. Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 40/94, jako że sporny znak towarowy wykazuje podobieństwo do znaku wcześniejszego.

Skarga wniesiona w dniu 14 kwietnia 2008 r. — Ferrero przeciwko OHIM — Tirol Milch (TiMi KINDERJOGHURT)

(Sprawa T-140/08)

(2008/C 142/63)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ferrero SpA (Alba, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci C. Gielen i F. Jacobacci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Tirol Milch rGmbH (Innsbruck, Austria)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 stycznia 2008 r. w sprawie R 628/2007-2;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: słowny znak towarowy złożony z wyrazów „TiMi KINDERJOGHURT” dla towarów z klasy 29 — zgłoszenie nr 792 978.

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Tirol Milch reg. Gen. mbH.

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: skarżąca.

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie spornego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2008 r. — Republika Włoch przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich i EPSO

(Sprawa T-142/08)

(2008/C 142/64)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włochy (przedstawiciel: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich, Urząd Doboru Kadr Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności ogłoszeń o konkursach otwartych EPSO/AD/116/08 (grupa zaszerogowania AD8) oraz EPSO/AD/117/08 (grupa zaszerogowania AD11), zorganizowanych w celu utworzenia listy rezerwowej na 30 stanowisk administratorów (grupa zaszerogowania AD 8) oraz 20 stanowisk głównych administratorów (grupa zaszerogowania AD 11) w dziedzinie zwalczania nadużyć finansowych;
- Stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AST/45/08 (grupa zaszerogowania AST4), zorganizowanym w celu utworzenia listy rezerwowej na 30 stanowisk asystentek/asystentów (grupa zaszerogowania AST4) w dziedzinie zwalczania nadużyć finansowych.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawie T-117/08, Włochy przeciwko Komisji ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dotychczas nie ogłoszono komunikatu w Dzienniku Urzędowym.